

Zprávy z farnosti

02/2008

Ještě v nás doznívá atmosféra vánoc a již vstupujeme, a tentokrát tak brzy, do doby postní. Víme ale, že Betlém, jesličky, mají vnitřně velmi blízko ke Kalvárii. Dřevěné lůžko, které Kristus přijal, se proměňuje ve strom života. Přichází naděje, přichází nový život. Jistě můžeme nacházet celou řadu spojitostí i v našem životě. Jde jen o to, to správně rozpoznávat, dokázat to přijmout a správně na to reagovat. Právě doba postní je příležitostí se tomu učit. S důvěrou vstupme do této školy. Pán pro nás jistě mnoho připravil a povede nás.

K tomu si společně vyprošujeme požehnání.

P. František

Za Pannou Marií do Filipova

Podobně jako loni i letos bylo počasí velmi příznivé. I den konání pouti, neděle, vylákal hodně poutníků. Přijelo velké množství osobních aut a 9 autobusů, mezi kterými byl autobus z Polska a i Slovenska. Účast byla jen o trošičku nižší než loni. Loňskou pouť navštívilo celkem 1400 poutníků, kteří přijeli 11 autobusy a osobní automobily zaplnily zcela prostranství kolem baziliky. Účast letošních poutníků se odhaduje na 1000 osob, což proti posledním létům znamená velký vzestup. Kněží bylo přítomno méně než loni, protože museli zajistit nedělní mši svatou ve svých farnostech. Průvod všech kněží, jáhnů, ministrantů a dvou biskupů, který úvodem zamířil do kaple Panny Marie měl 39 členů. Po celou poutní bohoslužbu stál před hlavním oltářem skautský vlajkonoš, který při bohoslužbě vzdával čest skautskou zástavou.

Měla jsem radost, že se mnou letos cestovala Jana S., která byla pouti účastna vloni spolu s Martou, Slávkou a Marií. Na pouť jsem se těšila, protože jsem si potřebovala připomenout pouť ze dne 28. 4. 2007, která se konala u příležitosti oslav 950 let litoměřické kapituly sv. Štěpána. V ten den jsem měla možnost nahradit si svoji neúčast na pouti lednové. Tato letní pouť byla pořádána pro litoměřický, ústecký a děčínský vikariát. Bylo přítomno 5 autobusů a více než 30 osobních aut. S otcem biskupem Pavlem Posádem bylo přítomno celkem 36 kněží a ministrantů. Úvodem uvítal vikář Baláž otec biskupa a všechny přítomné na druhé pouti, protože první pouť vikariátů se uskutečnila již v Bohosudově. Vikariátní pouť zachovávala stejný sled jako poutě zimní. Otec biskup ve své promluvě zdůraznil, že je důležité vydat se na pouť a načerpat povzbuzení – nadějí. V mé mysli se vybavila slova otce biskupa Josefa Koukla, který mi řekl, že účast na mnoha poutích nepřináší očekávaný užitek, což jsem si na sobě samé vyzkoušela. Na tuto letní pouť jsem však jela s velkou nadějí, že si připomenu vše, co jsem zažila jako malé devítileté děvčátko v roce 1957, kdy jsem se zúčastnila pouti se svou maminkou a několika ženami ze Zákup.

Po malé odbočce se vrátím k průběhu letošní pouti 13. ledna. Před vlastním zahájením zněla dvojjazyčně krásná filipovská píseň o uzdravení nemocné Magdalény Kádeové v roce 1866. Poutníci letos nebyli o zázračném uzdravení informováni jako roky předešlé, protože letošní pouť se kryla se slavností Křtu Páně, což je vrchol vánočních svátků. Kostelní zvon o čtvrté hodině ranní zval všechny do baziliky. Otec biskup Pavel Posád společně s emeritním biskupem Josefem Kouklem v průvodu se všemi kněžími, jáhny a ministranty prošli středem baziliky do kaple Zjevení Panny Marie a zahájili pouť. Za zpěvu písně *Chválu vzdejme* se průvod vrátil z kaple do hlavní lodi a otec biskup Pavel zahájil poutní bohoslužbu a uvítal všechny přítomné. Následně uvítal všechny poutníky v jazyce německém P. Kujan. Otec biskup Pavel zdůraznil, že jsme se

sešli proto, abychom poděkovali za svůj křest a aby nás Bůh očistil a „bělost se mohla rozhořet“. Dále následovalo vyznání víry a modlitba ze dne. Úvodní slova biskupa Pavla Posáda zopakoval emeritní biskup Josef Koukl německy. Liturgie slova byla nedělní, text žalmu byl „Mé srdce jáásá v Bohu mém spasiteli“ Druhé čtení v jazyce německém přednesl kostelník pan Müller, dále následovala vánoční píseň *V půlnoční hodinu*. Před evangeliem zaznělo 3x aleluja a otec biskup Posád se ujal promluvy. Ve své promluvě popsal důležitost a účinky křtu jak je známe z katechismu – odpuštění prvotního hříchu a všech osobních hříchů a trestů za hříchy, podíl na božském životě Nejsvětější Trojice milostí posvěcující, přivtělení ke Kristu a církvi. Závěrem dodal, že jsme sem přišli očistit se a vyprositi si nový život. Následovala německá promluva emeritního biskupa Josefa Koukla, ve které přítomně ujistil, že se nemusíme ničeho obávat, že se za nás Panna Maria u svého syna Ježíše stále přimlouvá i v současné době, kdy vzniká společná Evropa a k cestování do zahraničí již nepotřebujeme cestovní pasy. Vzpomněl také na uzdravenou Magdalénu Kádeovou, jejíž 142. výročí uzdravení si připomínáme, ke kterému došlo v roce 1866. Po vyznání víry byly čteny střídavě prosby v jazyce českém a německém. Následně za zvuků písně *Z nebe jsi přišel* byla šesti ministranty zahájena kostelní sbírka. O páté hodině vyzval otec biskup Pavel věřící, aby se navzájem pozdravili pozdravením pokoje. Modlitba otcenáš se bazilikou nesla latinsky. Za zvuků písně *Přijď, ó milý Spasiteli* bylo podáváno svaté přijímání. Dále zazněla ještě píseň *Vítaný bud', Ježíšku*. Závěrem svatého přijímání se bazilikou nesla píseň *Velebí má duše Pána*, zpívaná zpěváky na kůru. Na závěr předal P. Kujan symbolicky otcům biskupům květiny. Přítomní byli upozorněni na začátek dalších nedělních bohoslužeb a možnost zakoupení knihy o svatě Zdislavě.

Odjezd autobusu byl stanoven na šestou hodinu, přestože jsme nemuseli spěchat, protože kněží, kteří měli ve svých farnostech ranní mši svatou, s námi tentokrát necestovali. Všichni jsme byli v autobuse včas a za zpěvu písní jsme se vraceli do svých domovů.

Po celý rok 2008 přeji čtenářům vše dobré a stálou ochranu Boží i Panny Marie.

Helena Richterová, Česká Kamenice

Poselství papeže Benedikta XVI. ke Světovému dni míru 2008

dokončení z minulého čísla

Rodina, lidské společenství a hospodářství

9. Zásadní předpoklad pro mír v jednotlivých rodinách je, že se opírají o pevný základ společně uznávaných duchovních a etických hodnot. K tomu je třeba poznamenat, že rodina prožívá skutečný mír, když nikomu ne-

chybí nic potřebného a rodinný majetek – plod práce jedněch, šetrnosti druhých a aktivní spolupráce všech – je dobře spravován v solidaritě, bez nestřídmosti a marnotratnosti. Pro mír v rodině je tedy na jednu stranu nutná otevřenost na transcendentní dědictví hodnot, na druhou stranu ale zároveň není bezvýznamné jak moudré spravování materiálních dober, tak i prozíravé pěstování mezilidských vztahů. Nedostatek v tomto aspektu působí, že se kvůli nejistým výhledům, které ohrožují budoucnost rodiny, ztrácí vzájemná důvěra.

10. Totéž se dá říci o oné druhé velké rodině, kterou je lidstvo jako celek. I rodina lidstva, která je dnes skrze fenomén globalizace ještě těsněji spojena, potřebuje kromě základu na společně uznávaných hodnotách i hospodářství, které odpovídá potřebám všeobecného dobra v celosvětovém měřítku. Přirovnání k přirozené rodině se i v tomto ohledu jeví jako zvláště výmluvné. Mezi jednotlivými lidmi a mezi národy musejí být stanoveny spravedlivé a upřímné vztahy, aby ve věci rovnosti a spravedlnosti mohli všichni spolupracovat. Zároveň je třeba usilovat o moudré využívání zdrojů a o spravedlivé rozdělování dober. Zvláště kriteria pomoci poskytované chudým zemím musejí odpovídat zdravé hospodářské logice, přičemž je třeba varovat se marnotratnosti, která nakonec slouží především udržování nákladného byrokratického aparátu. Rovněž je třeba náležitě zohlednit morální požadavek péče o to, aby hospodářská organizace neodpovídala pouze přísným pravidlům rychlého zisku, která se mohou projevit jako nelidská.

Rodina, lidské společenství a mravní zákon

11. Rodina žije v míru, když se všichni její členové podřizují společným směrnicím: ty musejí zabraňovat egoistickému individualismu a spojovat dohromady jednotlivce, čímž podporují jejich harmonickou koexistenci a péči zaměřenou ke společnému cíli. Tento vnitřně logický princip platí i pro větší společenství, od místních přes národní až po mezinárodní společenství. Abychom dosáhli míru, je třeba společné právo, které napomáhá svobodě, aby byla skutečně sama sebou a ne slepou svévolí a aby chránilo slabé před zneužíváním silnějšími. V rodině národů lze zaznamenat mnoho neoprávněného jednání, jak uvnitř jednotlivých států, tak i ve vztazích mezi státy. K tomu existují četné situace, kdy se slabý musí sklonit ani ne tak před požadavky spravedlnosti, ale před neskrývanou silou toho, kdo má k dispozici více prostředků než on. Je nutné ještě jednou zdůraznit toto: síla musí být vždy pod vládou zákona, a to se musí projevovat i ve vztazích mezi suverénními státy.

12. O přirozenosti a funkci práva se církve vyjádřila mnohokrát: Právní norma, která upravuje vzájemné vztahy mezi lidmi, tím že podřizuje disciplíně vnější chování a předvídá i tresty pro přestupky, má jako kritérium

morální zákon, který spočívá na přirozenosti věci. Lidský rozum ho ostatně, přinejmenším v jeho základních požadavcích, může chápat, čímž se vrací ke stvořitelskému rozumu Božímu, který stojí na počátku všech věcí. Tento morální zákon musí usměrňovat rozhodování svědomí a usměrňovat veškeré lidské chování. Existují právní normy pro vztahy mezi národy, které tvoří rodinu lidstva? A pokud existují, jsou účinné? Odpověď zní: Ano, zákony existují, ale abychom dosáhli toho, že budou skutečně účinné, musíme vycházet z přirozeného morálního zákona jako základu právní normy, pokud tomu tak není, zůstává právní norma podřízena křehkým a nestálým dohodám.

13. Poznání přirozeného morálního zákona není znemožněno člověku, který vstupuje do sebe a tváří v tvář svému určení se táže na vnitřní logiku nejhlubších sklonů své podstaty. Může dosáhnout toho, i když s váháním a nejistotou, že objeví tento všeobecný mravní zákon aspoň v jeho podstatných rysech – zákon, který i přes kulturní rozdíly mezi lidmi umožňuje vzájemně se dorozumět o nejdůležitějších aspektech dobra a zla, toho, co je spravedlivé a co je nespravedlivé. Je důležité vracet se k tomuto základnímu zákonu a pro toto hledání nasazovat své nejlepší intelektuální síly, aniž bychom se nechali odradit nejasností a nepochopením. Skutečně, hodnoty zakořeněné v přirozeném zákoně, i když jen zlomkovitě a ne vždy soudržně, jsou přítomny v mezinárodních dohodách, v celosvětově uznávaných formách autority a v zásadách humanitárního práva, které je přijato do zákonodárství jednotlivých států nebo do statut mezinárodních organizací. Lidstvo není „bez práva“. Přesto je naléhavé pokračovat v dialogu o těchto tématech a přitom podporovat snahy otevřít zákonodárství jednotlivých států na uznání základních lidských práv. Rozvoj právní kultury ve světě závisí kromě jiného na snaze naplňovat mezinárodní normy nejhlubším lidským obsahem, abychom se vyhnuli tomu, že se omezí na procedury, které lze snadno z egoistických a ideologických důvodů obcházet.

Překonávání konfliktů a odzbrojení

14. Lidstvo dnes bohužel prožívá hluboká rozpolcení a silné konflikty, které vrhají na jeho budoucnost temné stíny. Rozsáhlé oblasti planety jsou zasaženy rostoucími napětími, přičemž nebezpečí, že stále více zemí získává jaderné zbraně, působí každému odpovědnému člověku odůvodněné starosti. Na africkém kontinentu zuří stále mnoho občanských válek, ačkoli tam nemálo zemí udělalo pokroky na rovině svobody a demokracie. Blízký Východ je stejně jako dříve dějištěm konfliktů a atentátů, které ovlivňují sousední národy a regiony a hrozí, že i je vtáhnou do víru násilí. Na všeobecnější rovině je třeba se zármutkem konstatovat, že vzrůstá počet zemí zapletených do soupeření ve zbrojení: Dokonce rozvojové země věnují významnou část svého chudého hrubého domácího produktu na nákup zbraní.

Odpovědnost za tento neblahý obchod je na mnoha stranách: jsou tu země industrializovaného světa, které čerpají bohatý zisk z prodeje zbraní, a jsou tu vládnoucí oligarchie v mnoha chudých zemích, které chtějí nákupem stále dokonalejších zbraní posílit svoji pozici. V takových těžkých časech je opravdu nezbytná mobilizace všech lidí dobré vůle, aby došli ke konkrétní dohodě ohledně účinné demilitarizace, především v oblasti jaderných zbraní. V této fázi, protože proces, který měl zabránit rozšíření jaderných zbraní, se zarazil, cítím povinnost vyzvat autority k tomu, aby se znovu s pevnější rozhodností ujaly jednání za postupnou a souhlasnou likvidaci existujících jaderných zbraní. Když obnovuji tuto výzvu, vím, že tím vyjadřuji společné přání všech těch, jimž leží na srdci budoucnost lidstva.

15. Uplynulo šedesát let od slavnostního zveřejnění Všeobecné deklarace lidských práv Organizací spojených národů (1948-2008). Tímto dokumentem reagovala lidská rodina na hrůzy druhé světové války, tím že uznala jednotu spočívající na stejné důstojnosti všech lidí a postavila do středu lidského soužití vnímavost na základní práva jednotlivců a národů. Šlo o rozhodující krok na těžké a náročné cestě k svornosti a míru. Zvláštní zmínku zaslouží i 25. výročí přijetí Charty práv rodiny Apoštolským stolcem (1983-2008), stejně jako i 40. jubileum slavení prvního Světového dne míru (1968-2008). Slavení tohoto dne bylo plodem prozřetelné intuice papeže Pavla VI., na kterou můj drahý ctihodný předchůdce Jan Pavel II. s pevným přesvědčením navázal. Slavení během let poskytovalo možnost rozvíjet objasňující nauku církve ve prospěch tohoto základního lidského dobra prostřednictvím poselství zveřejňovaných k této příležitosti. Právě ve světle tohoto významného dne roku vyzývám každého jednotlivce, aby si ještě jasněji uvědomil svou příslušnost k lidské rodině a zasazoval se o to, aby společné soužití na zemi odráželo stále více toto přesvědčení, na němž závisí zavedení pravého a trvalého míru. Také věřící vyzývám, aby neúnavně vyprošovali od Boha velký dar míru. A křesťané vědí, že se mohou spolehnout na Mariinu přímluvu. Ona, Matka Božího Syna, který pro spásu všech lidí přijal tělo, je matkou všech.

Všem přejí šťastný Nový rok!

Vatikán, 8. prosince 2007

[1] II. vatikánský koncil. Deklarace o poměru církve k nekřesťanským náboženstvím *Nostra aetate* (28.10.1965), č. 1. In: Dokumenty II. vatikánského koncilu. Praha: Zvon, 1995.

[2] Srov. II. vatikánský koncil. Konstituce pastorální o církvi v dnešním světě *Gaudium et spes* (7.12.1965), č. 48. In: Dokumenty II. vatikánského koncilu. Praha: Zvon, 1995.

[3] Jan Pavel II. Posynodní apoštolský list o povolání a poslání laiků v církvi a ve světě *Christifideles laici* (30.12.1988), č. 40. Praha: Zvon, 1990, s. 72.

[4] Tamtéž.

[5] Papežská rada pro spravedlnost a mír. Kompendium sociální nauky církve, č. 211. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2007.

[6] II. vatikánský koncil. Dekret o apoštolátu laiků Apostolicam actuositatem (18.11.1965), č. 11. In: Dokumenty II. vatikánského koncilu. Praha: Zvon, 1995.

[7] Čl. 16/3.

[8] Papežská rada pro rodinu. Charta práv rodiny (24.11.1983), Předmluva, A.

Okénko do knihovny

autor: Jim Bishop
název: Den, kdy zemřel Kristus
z obsahu:

„Den, kdy zemřel Kristus“ není kniha teologická, nýbrž žurnalisticko-historická reportáž s realistickým přístupem k událostem onoho dne. Základní výzkum k ní provedli sice – jak říká autor – „čtyři výteční žurnalisté, Matouš, Marek, Lukáš a Jan“, Bishop však pracoval také s nepřeborným materiálem, který za dva tisíce let nashromáždili významní životopisci Ježíšovi, a s výsledky vlastního studia. Vznikl tak ojedinělý bestseller v reportážní literatuře. Bishop se snaží vidět Krista člověka v době, kdy se rozhodl trpět jako člověk. Snaží se ho vidět, jak se pohybuje ve své zemi, kde ho mnozí milují jako Božího syna a kde jím kněží jeruzalémského chrámu pohrdají jako podvodníkem. Nesnaží se řešit teologické problémy, ale konstatovat fakta. A to tak fascinujícím a přitom věrohodným způsobem, že plně zaujme každého čtenáře.

připravila M. J.

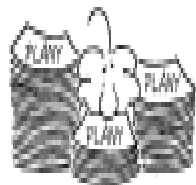
Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).

Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva z 1. zasedání Farní rady ze dne 13. ledna 2008

V neděli 13. ledna letošního roku se poprvé sešla nově zvolená farní rada, a to v plném počtu. A nejen to, vypadlo to, že se jí ani nechce jít domů, tak pestré a zajímavé debaty se vedly.

I když program jednání zde uvedený je jen stručný, myslím, že si můžete udělat obraz, že program byl nabitý,

a aby se tak dělo i nadále, zamyslete se nad tím, čím vy můžete přispět k příštím jednáním. Zatím to vypadalo spíše, že zájem není, FR bývala oslovována velmi sporadicky. A to je obrovská škoda. FR je tu pro vás!

Ještě zajímavost na závěr. Právě při prvním setkání naší FR probíhala volba do FR na druhém břehu Labe. FR zde bude znovuzřízena po delší odmlce a i jí přejeme při její práci mnoho úspěchů a radosti z dobře vykonané práce.

R. S.

Program jednání:

• Seznámení se *Stanovami pastorační rady farnosti*

Všichni členové farní rady na svém prvním setkání obdrželi Stanovy pastorační rady farnosti. S těmito stanovami se podrobně seznámili.

P. Jirásek zhodnotil dosavadní působení farních rad a zamysleli jsme se nad tím, kudy pokračovat dál, jaké úkoly máme před sebou a jakou cestou je budeme řešit.

Farní rada se dále usnesla, že se bude scházet jednou měsíčně, a to každou druhou neděli v měsíci, na faře v Děčíně IV v 18:45. Předpokládaný konec zasedání bude mezi 20:00 – 20:30.

• Volba místopředsedy a zapisovatele

Podle stanov pastorační rady farnosti byli zvoleni místopředseda a zapisovatel farní rady.

Předseda: **P. František Jirásek** (nevolitelný)

Volba místopředsedy probíhala anonymně a vzešly z ní tyto výsledky: Martin Kolář - 3 hlasy, Jiří Málek - 2 hlasy, Ing. Rudolf Sticha - 2 hlasy.

Místopředseda: **Martin Kolář**

Volba zapisovatele proběhla následovně: Zuzana Bumbová - 5 hlasů, Ing. Rudolf Sticha - 2 hlasy.

Zapisovatelka: **Bumbová Zuzana**

• Návrh Ing. Rudolf Sticha

Pan Ing. Sticha navrhl, že je nejprve nutné si ujasnit, jak široká oblast (které z farností, spadající pod ŘKF Děčín-Podmokly) bude předmětem jednání farní rady v době jejího působení.

Závěr: Farní rada se bude zabývat problémy farností přidružených k farnosti Děčín – Podmokly. Pouze farnost Jílové u Děčína bude v tomto směru samostatná a farní rada se nebude zabývat řešením tamních záležitostí.

Z tohoto závěru vyplynul pro P. Jirásku úkol na příští jednání FR připravit stručnou zprávu o stavu okolních farností a objektů k nim náležejícím.

• **Návrh Jindřich Macoun**

Jindřich Macoun navrhuje úzkou spolupráci mezi naší a právě vznikající farní radou v Děčíně I.

Bylo dohodnuto, že naše farní rada bude vstřícná k vzájemné spolupráci s farní radou v Děčíně I a předpokládá, že dojde k domluvě na společném setkání, kde by se mohlo hovořit o společných problémech farností.

Zuzana Bumbová

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 10. února 2008 v 18:45 (po večerní mši svaté). Na její členy se můžete stále obracet s vašimi podněty a připomínkami! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Martin Kolář	místopředseda
Zuzana Bumbová	zapisovatelka
Jindřich Macoun	člen
Jiří Málek	člen
Rudolf Sticha	člen
Miloš Vavříčka	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2008	3. února	2. března	6. dubna
4. května	1. června	6. července	3. srpna
5. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	2. listopadu	7. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:00	14:42	16:44	Dolní Žleb	14:09	15:00	17:02	18:09
Čertova Voda	13:10	14:52	16:54	Čertova Voda	14:15	15:05	17:07	18:15
Dolní Žleb	13:15	14:57	16:59	Děčín hl. nádr.	14:24	15:15	17:17	18:24

- Ze školy: Bumerang je kus zahnutého dřeva se zpátečkou...

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2007	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 148 Kč	1 848 Kč	1 850 Kč	Na církevní školy
Únor	7 575 Kč	2 882 Kč	4 330 Kč	Svatopetrský halř
Březen	6 502 Kč	1 630 Kč	2 535 Kč	Na uprchlíky
Duben	10 357 Kč	2 528 Kč	1 500 Kč	Na svatou zemi
			2 000 Kč	Na bohoslovce
Květen	6 754 Kč	1 757 Kč	3 090 Kč	Na záchranu kostelů
Červen	5 934 Kč	2 616 Kč	1 524 Kč	Souboru M. Boka za koncert v Jílovém
Červenec	9 781 Kč	1 777 Kč	0 Kč	(včetně sbírky na pouti na Javorech)
Srpen	7 012 Kč	1 648 Kč	0 Kč	
Září	9 904 Kč	2 166 Kč	4 072 Kč	Na náš oltář
			2 676 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	8 009 Kč	1 684 Kč	2 565 Kč	Na misie
Listopad	7 647 Kč	2 030 Kč	2 600 Kč	Na bibli
Prosinec	13 440 Kč	4 111 Kč	2 050 Kč	Na diecézi (svatoštěpánská sbírka)
Součet	100 063 Kč	26 677 Kč	30 792 Kč	

R. S.

Biblický koutek**11. část**

Exodus. Toto slovo znamená „východ, vyjití“ a vztahuje se k cestě izraelského lidu pouští do zaslíbené země, označované jako Kanaán (Palestina), poté co opustili Egypt. Druhá kniha Bible, která popisuje tyto události se nazývá tímto slovem: Kniha Exodus (2. kniha Mojžíšova).

Patriarchové jsou otcové izraelského národa, ochránci víry v jediného Boha, který se zjevil Abrahámovi, prvnímu patriarchovi. Jemu se narodil Izák, Izákovi Jakub (označovaný také jako Izrael), který měl dvanáct synů. Podle těchto synů bylo pojmenováno dvanáct rodů, ze kterých vzniklo dvanáct slavných kmenů Izraele.

Mojžíš. Jméno Mojžíš znamená v egyptštině „zachráněný z vody“. Hospodin si jej vyvolil, aby dělal prostředníka mezi ním a faraonem i mezi ním a jeho lidem. Byl z kmene Levi. Společně s Abrahámem a Jakubem patří mezi hlavní postavy dějin izraelského lidu.

*(pokračování příště)**z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.*

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- ☞ **Popeleční středa** - Letos připadá Popeleční středa, tedy začátek doby postní, na 6. února. Mše svatá bude tento den u sv. Františka ráno v 8:00 a večer v 17:00.
Tento den je dnem přísného postu, nejí se maso a jen jednou za den se můžeme najíst dosyta. Toto neplatí pro děti a starší osoby.
- ☞ **Pobožnosti křížové cesty** - budou v pátek po večerní mši svaté a v neděli v 17:00 před večerní mši svatou.
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky! A nebylo by od věci i pomoci je tvořit...

Kardinál Pell o ideologii globálních změn klimatu

V rozhovoru s Catholic World Report mluvil kardinál George Pell v souvislosti s teorií globálních změn klimatu o „ekonáboženství“. Varoval před extrémními postoji, jež se vynořily v posledních letech. Vyzval k péči o životní prostředí, ale i k rozumné skepsi k teorii globálních změn, jež by měla být podrobena přírodovědeckému diskursu.

Kardinál připomněl, že ke změnám klimatu docházelo v dějinách opakovaně. Monokauzální výklad tohoto jevu označil za nevědecký.

Zvláště hysterická a extrémní varování před ohříváním planety jsou podle kardinála Pella příznačná „pro pohanskou prázdnotu, pro strach Západu ve chvíli, kdy se střetá s nekontrolovatelnými silami přírody“.

Před několika lety se kardinál setkával u nenábožensky vychovávaných dětí se strachem z jaderné války. „Některé tím byly přímo posedlé“, řekl. Vypadá to, jako by se lidé bez náboženské tradice stále museli něčeho bát. „Možná hledají příčinu, jež by jim nahradila náboženství“.

Kardinál zdůraznil, že péče o životní prostředí musí mít zdravou, rozumnou míru a orientovat se na správný řád věcí. „Ježíš nás volá, abychom nejdříve následovali výzvy vlastního srdce, rodiny a společenství, než začneme moralizovat vzdálené světy, vůči nimž jsme většinou bezmocní“.

Kathnet

Evropský web o útocích proti křesťanství

Iniciativa „Evropa pro Krista“, založená Gudrun a Martinem Kuglerovými z Rakouska, otevřela webové stránky *christianophobia*, jež chtějí zachycovat případy zesměšňování křesťanské víry, odstraňování křesťanských symbolů a útoků proti víře ve filmu a v televizi. Podle Kuglerových „nejde o sebelítost, ale o hledání řešení i na politické rovině“.

Stránky jsou vedeny v angličtině a lze na ně vkládat informace ze všech evropských zemí. Res Claritatis zaslala informaci o pěti případech kněží, kteří byli u nás zabiti od převratu v roce 1989.

Europe4Christ

Odcizení v rodině a Gardnerův „PAS“

Rozmýšlel jsem se, zda tento odborný článek zařadit do našeho měsíčníku. Zdánlivě sem vůbec nepatří. Ale po přečtení jsem se přeci jen rozhodl jej zařadit. Dnešní doba je hodně složitá. Na rodinu číhá mnoho nebezpečí. Na děti rovněž. Slýcháme v TV, v rozhlase, čteme v novinách různé smutné příběhy... Ten koho zajímají nejen „výsledky“, ale i příčiny takových příběhů, má možnost se zde poučit.

R. S.

PAS – parental alienation syndrom - pojem, který zavedl v roce 1984 newyorský dětský psychiatr a znalec Richard A. Gardner zabývající se svěřováním dětí do péče jednomu z rodičů. Vzhledem k tomu, že se naše odborná veřejnost zatím neshodla na českém ekvivalentu, uvádíme jej v původním anglické podobě. V Čechách se v současné době překládá jako: syndrom odcizeného/odmítaného/zavrženého rodiče, nebo syndrom odcizení/odmítání/zavržení rodiče. Někteří odborníci používají významově širšího pojmu „odcizení v rodině“.

Německý ekvivalent - Eltern-Kind-Entfremdung (rodičovsko-dětské odcizení), popř. Elterliches Entfremdungssyndrom (syndrom rodičovského odcizení).

Jedná se o jev (vztahové onemocnění), kdy závažný partnerský konflikt, rozchod či rozvod rodičů vede k narušení až úplné ztrátě vztahu dítěte k jednomu z rodičů. Svými důsledky traumaticky postihuje všechny členy rozpadlé rodiny. Nejvíce ohrožuje psychosociální vývoj dítěte.

Současné postoje odborné i laické veřejnosti k tomuto jevu oscilují od bagatelizace problému až po zneužití „syndromu“ jako další zbraně v rozvodové válce rodičů. Přispívá k tomu zřejmě jednak nejednotnost ve výkladu (i překladu) PAS - viz výše. („Alienation“ = odcizení, zcizení, duševní porucha, šílenství, převod, přesun), ale také široká škála projevů odcizení

od mírné formy vztahového vzdálení až po ztrátu vztahu dítěte s jedním z rodičů (obvykle s tím, se kterým nežije). Také dosud neexistuje ani mezi odbornou veřejností shoda na tom, zda PAS je či není diagnóza. Mezinárodní klasifikace nemocí (MKN-10 ani DSM-IV) takovýto syndrom nepopisuje. Tento jev není duševní poruchou ani poruchou chování (ve smyslu nemoci). Tento psychologický fenomén, není z pohledu psychopatologie, ani souborem příznaků (tedy syndromem), jenž by se charakteristice nemoci blížil. Z hlediska psychopatologie jej mnozí odborníci považují za podmnožinu jevu, který nazýváme šířeji týráním dítěte. V rámci fenoménu týráním se obvykle dále rozlišuje týráním, zneužíváním, zanedbáváním a deprivace. Odcizení rodiče může, v závislosti na intenzitě jeho projevů padat do kteréhokoli z vyjmenovaných souborů. O duševní poruše (případně syndromu) je možné hovořit tehdy, když týráním dítěte dosáhne takové intenzity, že dítě není schopno se s touto zkušeností týráním samo adekvátně vyrovnat a reaguje vznikem duševní poruchy (dříve by se mluvilo např. o vzniku úzkostné neurozy). Část odborné veřejnosti považuje tento jev za sociální diagnózu.

Různost náhledů na tento jev přispívá k obtížím při jeho diagnostikování, a s tím související nejasnosti se tak mohou snadno stát živnou půdou pro psychologické hry a jeho zneužívání.

PAS je v původním Gardnerově smyslu vnímán jako aktivní popouzení dítěte rodičem, se kterým žije, proti druhému rodiči, bránění dítěti v kontaktu s chybějícím rodičem, neodůvodněným obviněním ze zneužívání dítěte chybějícím rodičem. Zdá se, že tento jev „způsobuje“ rodič, který s dítětem žije. Další vývoj odborných postojů přináší čím dál větší diferencovanost a neutralitu v pohledu na PAS. Existuje mnoho rozdílných situací, které vedou k odcizení dítěte s rodičem, na kterých se podílejí v různé míře všichni zúčastnění. Vzniká tedy nejasnost, které z forem vztahového odcizení lze označit jako PAS. Diagnostika situace v rodině je proto velmi důležitá pro indikaci poradenských a terapeutických postupů při psychosociální pomoci těmto rodinám, ale také pro rozhodování soudu v opatrovnických sporech.

PAS se v rodinách rozvíjí v atmosféře nezvládnutého partnerského konfliktu rodičů (nejčastěji v průběhu problémového rozvodu, či po rozvodu rodičů), který destruktivně zasáhne i jejich rodičovství, vztah k dítěti i dítě samotné. Rodiče nedokážou mít spolu dobrý vztah, ani se slušně rozejít.

Dítě se ocitá v bitevním poli mezi rodiči. Je dlouhodobě vystaveno velké frustraci. Konflikt mezi rodiči nemůže vyřešit, ani se mu vyhnout. V takové situaci může vnější konflikt rodičů způsobit dítěti vnitřní konflikt: „Co mám dělat? - potřebuji oba rodiče, ale také potřebuji jistotu a bezpečí doma, rodiče teď mé potřeby nevnímají, jsem bezmocný, nemohu to změnit a nedá se to vydržet“.

Dítě nemá dostatečnou psychickou zralost ani sílu, aby vnější i vnitřní konflikt bez podpory samo „uneslo, zvládlo či vyřešilo“. Dlouhodobé prožívání konfliktu je i pro dospělého člověka velkou zátěží. Pro dítě, které je na rodičích závislé a v konfliktu rodičů navíc bez dostatečné rodičovské ochrany, to představuje velmi ohrožující situaci. Potřebuje ji nějak „přežít“ a alespoň se vyhnout neustálému prožívání konfliktu. Kompenzační schopnosti dítěte mohou být individuálně odlišné, stejně jako atmosféra v jednotlivých rodinách. Samozřejmě také záleží na věku a zralosti dítěte, možnosti dalších opor pro dítě v širší rodině či přirozeném sociálním prostředí. Situace ztráty bezpečí a nepřítomnost jednoho rodiče může vést u dítěte k potřebě posílení „bezpečné vazby s rodičem, se kterým žije.

U rodiče dětské pocity recipročně probouzejí potřebu ochránit dítě, poskytnout mu bezpečí. V kontextu vlastní úzkosti a konfliktem pokřiveného vnímání, však může být jeho chování kontraproduktivní tj. může posuzovat situaci a chovat se způsobem, který je dobrý pro rodiče, ale ne pro dítě. Rodič, který s dítětem žije, může také zažívat pocity úzkosti ze ztráty partnera, který může vést k posílení vazby s dítětem až po závislost na dítěti. Může vnímat vztah dítěte k druhému rodiči jako něco, co jej ohrožuje tím, že se musí vyrovnávat s vlastní samotou a prázdnotou, v čase, kdy je dítě s druhým rodičem. Může se dokonce obávat toho, že by o dítě mohl přijít, kdyby mělo dobrý vztah s druhým rodičem - třeba by se časem mohlo chtít k němu přestěhovat. Může se ve skrytu duše bát, že by byl špatným rodičem a proto se snaží eliminovat všechny situace, kdy by mohl takový signál zvenčí dostat.

V separační fázi konfliktu rodičů, může být pro rodiče velmi obtížný jakýkoli vzájemný kontakt, tedy i kontakt kvůli dítěti. Rodič žijící s dítětem se před tímto „drásáním ran“ může bránit i zamezením kontaktu druhého rodiče s dítětem i za cenu selhání ve vlastní rodičovské roli a přehlížení potřeb dítěte. Toto období omezení kontaktu může být přechodné, ale také může přejít do stádia odcizení.

Rodič může mít kromě výše uvedených motivů také potřebu pomsty vůči opuštějícímu partnerovi, trestat jej omezením, či zamezením kontaktu s dítětem.

Jednou z mnoha sebezáchovných, ochranných reakcí dítěte v rozvodové válce rodičů může být ztotožnění se (identifikace) s názory, postoji či pocity jednoho rodiče, obvykle toho, se kterým dítě žije. Nepřítomnost druhého rodiče může vnímat jako opuštění a znejistění. „Záleží mu na mně? Má mě rád?“. Po takové „ztrátě“ druhého rodiče je dítě o to víc závislé na rodiči, u kterého zůstává. Ztráta i druhého rodiče by obzvláště u malého dítěte mohla být prožívána jako život ohrožující (anihilační úzkost). Vše, co sou-

Děti - Podmoky

visí s druhým rodičem, začne dítě vnímat pokřiveně, jako „špatné, škodlivé, nepravdivé, nebezpečné, jedovaté“, a začne se tomu vyhýbat.

Takovéto přizpůsobení mu umožní zdánlivě vyřešit konflikt.

Cena, kterou dítě za toto zdánlivé vyřešení konfliktu zaplatí, je vysoká. Deformace vztahu dítěte k oběma rodičům se odrazí v jeho pohledu na svět i na sebe samého. Musí potlačit citové potřeby, vůči „odcizenému“ rodiči (eventuálně vůči jeho příbuzným), ale také část sebe - své identity (polovinu svých genů a toho, co od rodiče získalo a naučilo se od něj). Je vystaveno vnitřnímu konfliktu, zda také ta jeho část, která souvisí s odmítaným rodičem, je špatná. Dítě je současně zasaženo bolestí spojenou se ztrátou vztahu s jedním z rodičů, kterou nemůže patřičně prožít a mít pro ni v rodině podporu a soucítění.

Odcizení nepříznivě ovlivňuje psychosociální vývoj dítěte, poškozují jeho psychické zdraví a ohrožuje budoucí rozvíjení dalších blízkých vztahů (s partnerem, se svými dětmi ad) a fungování v nich.

Mgr. Ján Lukány, MUDr. Šárka Poupětová

dokončení příště

Vyučování náboženství na naší faře

den	od - do	věk	vyučující
pondělí	14:00 - 14:45	mladší děti	Marie Jirásková
úterý	15:45 - 16:30	mladší děti	Eva Kuncová
úterý	16:00 - 16:45	starší děti	Marie Jirásková
středa	15:30 - 16:15	starší děti	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIE

2. 2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
6. 2. Popeleční středa - den přísného postu
22. 2. Svátek Stolce sv. Petra, apoštola

Významné dny

11. 2. Světový den nemocných
22. 2. Celosvětový svátek skautek

Výroční dny biskupů

14. 2. Kard. Vlk jmenován biskupem (1990)
Mons. Cikrle jmenován biskupem (1990)

S e č í n - P o d m o k l y

19. 2. Mons Herbst jmenován tit. biskupem (2002)
23. 2. Mons. Paďour jmenován biskupem – koadjutorem (2001)
28. 2. Mons. Posád biskupské svěcení (2004)

Setkávání

- ◆ ~~1. neděle ráno v kostele – dětská mše svatá~~
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle ob měsíc od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek od 15:00 do 15:45 na faře - nácvik scholy
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	08:00		
Úterý		17:00	
Středa	08:00		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	Bynov ^{/*}

/ Přes zimní období jsou mše sv. v pečovatelském domově*

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 24. 02. 2008, před 1. nedělí v březnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)